

ressò mont-roigenc

MONT-ROIG SECUNDA, MAJORITÀRIAMENT, L'ATURADA DE PAÍS

Miquel Anguera, "Beatet"

18-10-2017

El passat dimarts 3 d'octubre, convocada per les entitats independentistes, diversos sindicats i, sobretot, recollint la voluntat del poble català, tingué lloc un acte en suport a l' "Aturada de País" després d'haver vist i viscut (a Mont-roig, especialment) la brutalitat policial contra la posada d'urnes en el passat referèndum de l'1-O.

Des dels anys vuitanta, no s'havia vist una vaga tan majoritària i tan seguida per la població. A Mont-roig, tots els pobles del Baix Camp van ser convocats a un acte conjunt per mostrar la nostra repulsa contra la violència neofeixista que vam viure al nostre poble el passat primer d'octubre. Per això, hom va voler aplegar-se al lloc dels fets, l'IES Antoni Ballester, al camí de les Arenes, per denunciar i condemnar enèrgicament l'agressió i humiliació que

vam patir els mont-roigencs i tot el poble de Catalunya.

La concentració ja va començar a partir de les 9 del matí a la plaça de Miramar, amb els gegants Miquel i Roca i els Grallers de Mont-roig que van amenitzar tots els congregats allí ballant una mitja hora. El bar Plaça fou molt generós doncs, a part de sumar-se a l'aturada programada, va oferir a tots els assistents una olla de xocolata amb coca per poder fer més suportable el matí de vaga.

Els gegants, grallers i tota la gent que estava a la plaça van marxar, en cercavila, cap a l'IES perquè a les 11 hi havia concentració de tota la comarca.

Després d'una estona amb més balls dels gegants, l'ANC va llegir un comunicat que deia així:

"Diumenge vam guanyar. Aquest dimarts hem de continuar guanyant.

Diumenge vam mostrar una gran coratge, una solidaritat admirable, una enteresa exemplar. Van pegar-nos i vam aguantar. Feien por i vam aguantar. Van intentar impedir el referèndum per la força i vam votar, per la valentia de la gent i per la

fermesa de les institucions que ens representen. Tots junts vam fer que l'impossible fos possible.

L'Assemblea Nacional Catalana defensa la independència. Enviem en primer lloc una abraçada fraternal als centenars de milers de catalans, els nostres amics, o companys de feina o germans, que pensen el contrari que nosaltres i van sortir al carrer per anar als col·legis electorals a votar No. Som un sol poble.

Milions de gràcies a la gent de les meses, als qui van dormir als col·legis electorals, als qui éreu a les cinc al carrer, als qui van portar-nos les urnes, al primer que va dir que votessin abans els avis, als apoderats, als qui van salvar les paperetes de vot i als qui van protegir tossudament els 700.000 vots segrestats, als qui us van quedar fins al final del recompte, gràcies a tota la societat civil organitzada.

Avui aturem el País. Tinguem present l'estratègia que segueixen. Van pegar-nos molt perquè ens hi tornéssim. Van pegar gent gran perquè ens hi tornéssim. Continuen provocant-nos perquè ens hi tornem. No tenen arguments, només parlen d'una constitució que ningú sap ja quins drets ni llibertats garanteix. No ens hi tornarem. Només busquen excuses. Aguantarem. No els donarem la imatge que volen. Aquest dimarts (pel dia de l'aturada) també guanyarem.

*“Al final, cal recordar que ni les constitucions ni la policia derrotaran els qui lluiten amb la justícia del seu costat! “.
Nelson Mandela*

Al replà de davant de l'IES hi havia una gentada, unes 600 persones, i prengueren la paraula per condemnar els brutals atacs de l'1-O la diputada de Reus Montse Vilella i els alcaldes de Riudoms, Vinyols i els Arcs, Les Borges del Camp, una regidora de Vilaplana, un de la Selva, l'alcalde de l'Argentera, l'alcaldesa de Cambrils,

l'alcalde de Vilanova d'Escornalbou, Montbrió, Almofter, Maspujols, Pratedip, Riudecanyes, Botarell, Pradell de la Teixeta i Mont-roig.

L'ANC també ens indicà que entre tots els presents també hi havia ciutadans de Vandellòs i l'Hospitalet, Duesaigües, Riudecols, l'Aleixar, Castellvell, Coldejou, Miami, Maials, Alcarràs i Reus, així com també representants dels Serveis Territorials d'Ensenyament de Tarragona i diputats del nostre Parlament. També parlaren membres de l'ANC local i, per acabar, es va cantar l'himne nacional Els Segadors. Volem destacar que la parella de mossos d'esquadra que estaven

de vigilància a l'entorn del nostre IES, foren fortament aplaudits durant l'acte que acabem de comentar.

No crec que l'1-O i el 3-O, dia del referèndum i de l'Aturada de País, respectivament, marxïn fàcilment de la nostra memòria. Hauran estat dues dates inesborrables, dissortadament. En l'imaginari mont-rogenic, només la marxa popular contra Aitasa (guerra de l'aigua) el setembre de 1979 i la guerra de la pataca el juny de 1980 s'hi podrien assemblar una mica. Amb la independència (espero tenir més temps) miraré de documentar aquestes dues "guerres" que acabo d'esmentar.